

افغانستان آزاد – آزاد افغانستان

AA-AA

چو کشور نباشد تن من مباد   بدین بوم و بر زنده یک تن مباد
همه سر به سر تن به کشتن دهیم   از آن به که کشور به دشمن دهیم

www.afgazad.com

afgazad@gmail.com

Political

سیاسی

برگرفته از: وب سایت NachDenkSeiten ، سوم اپریل ۲۰۲۳*
نویسنده: فلوریان واروگ – Florian Warweg
برگردان: م. نوری
۰۷ می ۲۰۲۳

نقش جمهوری فدرال المان در کشتار صدها هزار کمونیست در اندونزی

این واقعیت که سازمان‌های امنیتی ایالات متحده آمریکا دولت ضداستعماری «سوکارنو» را ساقط کردند، امری اثبات شده است. سال ۱۹۶۵ ایالات متحده آمریکا طی کودتائی دولت اندونزی را سرنگون کرد که در پی آن پانصد هزار کمونیست اندونزیائی به طرز فجیعی به قتل رسیدند. اندونزی در آن دوران پس از روسیه و چین دارای بزرگترین حزب کمونیست بود. پس از کودتای مزبور کلیه اعضای این حزب اعدام شدند. اسنادی که اخیراً منتشر شده‌اند و همچنین اظهارات دیپلمات‌ها و اعضای سابق ارتش و نهادهای امنیتی نشان می‌دهند که دولت المان نه تنها از کودتا و طرح قتل عام کمونیست‌ها مطلع بود بلکه فعالانه از آن حمایت می‌کرد. حال اعضای فراکسیون حزب چپ المان (آندره هونکو، سیویم داغلن، علی آل دیلمی و غیره) با طرح سؤالی از دولت المان در صدد برآمده‌اند نقاط تاریک این واقعه تاریخی را روشن سازند. پاسخ کتبی دولت المان در اختیار وب سایت ما قرار دارد. در پاسخ دولت برای اولین بار رسماً تأیید شده که «رودولف اُبزگر رُده» (سرهنک سابق اس اس) گزارشگر روزنامه «زود دویچه سایتونگ» از اندونزی، مأمور سازمان اطلاعات و امنیت خارجی المان – BND (۱) بوده است.

جفری. بی. رابینسون، تاریخدان و محقق دانشگاه کالیفرنیا پس از مطالعه اسناد آزاد شده، به خصوص اسناد سفارت ایالات متحده در جاکارتا گفته است: «اسناد حکایت از مسؤولیت مشترک المان در قتل غیرقانونی و عامدانه حدود نیم میلیون و زندانی کردن یک میلیون غیرنظامی در اندونزی دارد. امروزه ما این عمل را جنایت علیه بشریت می‌نامیم.»

مستندساز مشهور بین‌المللی «جاشوا اوپنهاایمر» ، سازنده دو فیلم مستند درباره اندونزی (۲) که برنده جوایزی نیز شده‌اند چند سال پیش برای اولین بار بخش بزرگی از افکار عمومی جهان را در مورد قتل عام مکتوم اندونزی آگاه ساخت. او در سال ۲۰۱۷ در مصاحبه‌ای با نشریه المانی **T.Online** با اشاره به اسناد منتشره گفت: «نسل‌کشی در اندونزی یکی از بزرگترین فجایع پس از هولوکاست بود. این که این فاجعه پس از گذشت فقط بیست سال از جنگ دوم جهانی با حمایت دولت المان رخ داده وحشتناک و تکان‌دهنده است.»

نقش سفارت المان در جاکارتا

آنچه که تاکنون برملا شده است: وقایع پس از اکتوبر ۱۹۶۵ اندونزی که به‌نظر غالب حقوق‌دانان و تاریخ‌نگاران «نسل‌کشی» ارزیابی می‌شود برای سفارت المان در جاکارتا به‌هیچ‌وجه تازه نبود. در جنوری ۱۹۶۵ وابسته نظامی سفارت المان در جاکارتا به وزارت دفاع المان نوشته بود که «قتل عامی آزمایشی و محتاطانه» صورت گرفته تا واکنش کمونیست‌ها به آن ارزیابی شود ... ۱۴۰۰ کارگر باغبانی از حزب کمونیست را دستگیر کرده‌اند و ۱۰۰۰ نفر از آن‌ها اعدام شده‌اند.» (سند مؤرخ هشتم جنوری ۱۹۶۵، آرشیو سیاسی وزارت خارجه المان)

در تاریخ ۱۱ اکتوبر ۱۹۶۵ دیپلمات‌های المان در سفارت این کشور در جاکارتا از طریق واسطه‌هایی با ارتش اندونزی در تماس بودند. این واسطه‌ها به دیپلمات‌های المان گفته‌اند که قصد دارند پرزیدنت «سوکارنو» را سرنگون کرده و کشور را از وجود کمونیست‌ها پاکسازی نمایند. این نکات برگرفته از اسناد منتشرشده ایالات متحده در سال ۲۰۱۷ است. مضمون تلگرافی که سفارت امریکا در اندونزی به وزیرخارجه وقت ایالات متحده ارسال کرده چنین است:

«۱- بنابه اظهارات یکی از کارکنان سفارت المان، ارتش اندونزی در نظر دارد «سوکارنو» را ساقط کند، در این رابطه با سفارت‌های کشورهای غربی تماس گرفته شده و اطلاع داده‌اند که برداشتن چنین گامی امکان‌پذیر است.

۲- یکی از تجار مورد اعتماد المان در اندونزی در تاریخ ۱۱ اکتوبر با سفارت تماس گرفته و اطلاع داده است که افسری از ستاد ارتش اندونزی از وی خواسته است به‌عنوان واسطی بین ارتش اندونزی و سفارت المان وارد عمل شود.» و در ادامه سند گفته شده: «ارتش اندونزی برای اجرای طرح کودتا امیدوار به دریافت کمک‌های خیراندیشانه و مالی از دولت المان است.»

آخرین دژ مستحکم علیه کمونیسم

از پرونده‌های وزارت خارجه المان چنین برمی‌آید که مسؤلین سیاسی این کشور در بُن (پایتخت قبلی المان) ارتش اندونزی را به‌عنوان «آخرین دژ مستحکم در مبارزه علیه کمونیسم» ارزیابی می‌کردند و به همین دلیل نیز خواسته ارتش اندونزی مبنی بر کمک مالی و حمایت نظامی - تدارکاتی را اجابت کرده‌اند.

در یکی از اسناد داخلی **BND** به تاریخ سوم نومبر ۱۹۶۵ وقایع مربوط به «گشتار کمونیست‌ها» توصیف شده. در سند دیگری به تاریخ هشتم نومبر به «خواسته فوری» وزیر امنیت اندونزی «جنرال عبدال هاریس ناسوتیون» اشاره شده. مضمون این نوشته حاکی از این است که جنرال مزبور ۱/۲ میلیون مارک پول نقد برای رسیدن به «اهداف خاص» مطالبه کرده. در ادامه نامه منظور از «اهداف خاص» توضیح داده شده: «جنرال ناسوتیون» این مبلغ را برای عملیات پاکسازی کمونیست‌ها نیاز دارد. بخش اعظم این پول برای عملیات ویژه‌ای علیه رهبران حزب کمونیست و ترتیب دادن تظاهرات سازماندهی شده صرف خواهد شد.»

در تاریخ نگارش نامه فوق‌الذکر مسئولین وزارت خارجهٔ المان و سازمان **BND** کاملاً در جریان بودند که ارتش اندونزی در قالب «عملیات پاکسازی» هزاران کمونیست را به شکل فجیعی (سر بریدن، سوزاندن، زنده زنده قطع عضو کردن) به قتل رسانده است.

سفیر وقت المان در اندونزی «لویس پلِد ورتس» (عضو سابق حزب نازی) در گزارش ارسالی مؤرخ ۱۴ دسامبر ۱۹۶۵ به وزارت خارجهٔ المان، از قتل ۱۲۸ هزار نفر و دستگیری احتمالاً صدها هزار نفر خبر داده است.

دولت المان علی‌رغم اطلاع از قتل‌عام کمونیست‌ها توسط ارتش و شبه‌نظامیان وابسته به آن، در ۲۶ نومبر ۱۹۶۵ پذیرای سرتیب ارتش اندونزی «احمد سوکندرو» شد. سفیر وقت المان در اندونزی «ورتس» سرتیب «سوکندرو» را یکی از «قابل‌ترین و پُرانرژی‌ترین ضدکمونیست‌ها ارزیابی کرده و در تلگرافی پیش از سفر وی به المان نوشته است: «سوکندرو ماه‌ها پیش در صحبتی به من گفت که ارتش منتظر بهانه‌ای است تا کمونیست‌ها را نابود کند.»

قابل توجه است که وزیر خارجهٔ وقت المان «گرهارد شرودر» نیز علی‌رغم آداب معمول دیپلماتیک شخصاً از جنرال مزبور پذیرائی کرده است. بر اساس اطلاعات موجود، جنرال «سوکندرو» دست خالی المان را ترک نکرده. سایر قیدیات در پرونده نشان می‌دهند که پس از این سفر سیل کمک‌های مالی و تسلیحاتی المان به اندونزی روانه شده‌اند، البته با رعایت کامل اصل پنهان‌کاری. متن سخنانی رئیس وقت سازمان **BND** «گرهارد وسل» در هیأت امنای مجلس فدرال المان مؤید همین مسأله است:

«رابطهٔ نزدیک و کمک‌های دولت المان به سازمان امنیت و نهادهای نظامی اندونزی (اعم از مشاوره، تجهیزات و پول) امکان در هم کوبیدن حزب کمونیست اندونزی، سلب قدرت از "سوکارنو" و سازماندهی تظاهرات را ممکن ساخت.»

از سال ۱۹۶۶ دولت المان با تأیید وزارت خارجهٔ این کشور تانک‌های شکاری از نوع «کانونه»، ده‌هزار سلاح، ۲۵۵ هزار کیلوگرم نیتروگلیسرین و ۲۰ میلیون گلوله (بدون علامت ناتو) در اختیار دیکتاتور نظامی اندونزی گذاشت.

استقبال دیپلمات‌ها و مأمورین امنیتی المان از کشتار کمونیست‌ها

«کورت لویس نویرات» عضو سابق گروه شبه‌نظامی حزب نازی **SA**، از سال ۱۹۶۶ سفیر المان در اندونزی شد. در سال ۱۹۶۷ وی در خلال یک سخنرانی علناً از کشتار کمونیست‌ها در اندونزی ابراز خوشحالی کرد و گفت:

«در رابطه با این نقطهٔ عطف بزرگ در حیات سیاسی اندونزی (کودتا) یک نکته را می‌توان با قطعیت گفت: این تغییر علیه جهان آزاد نبود، صدها هزار کمونیست کشته شده ضامن عدم بازگشت دولت فعلی به مسیر کمونیسم است (...). کودتا چپ‌های مارکسیستی را نابود کرد و موجب آزاد شدن نیروی تازه‌ای شد، حال چرخش و تمایل ایدئولوژیک اندونزی به غرب عظیم است.» (سخنرانی ۱۸ جولای ۱۹۶۷)

«راینهارد گلین» رئیس بخش روسیهٔ ضد اطلاعات ارتش المان در دوران آدولف هیتلر و رئیس سازمان **BND** پس از تأسیس جمهوری فدرال المان (پس از پایان جنگ دوم جهانی) نیز از کشتار کمونیست‌ها در اندونزی سرمست بود. وی در این رابطه گفته است: «موفقیت ارتش اندونزی در پیشبرد مجددانه و پیگیرانهٔ محو کامل حزب کمونیست را نمی‌توان با هیچ زبانی ستایش کرد.»

حتی رسانه‌های بزرگ المان نیز کشتار صدها هزار کمونیست اندونزیایی را تقیح نکردند. اوایل دههٔ هفتاد میلادی نشریهٔ «هندلزلات» مقاله‌ای در مورد موفقیت‌های جنرال کودتاچی «سوهارتو» منتشر کرد بدون این که کلمه‌ای به قتل‌عام کمونیست‌ها اشاره کند. در این مقاله گفته شده: «دست‌آورد سوهارتو در این بود که تغییرات در اندونزی را با

صبوری و انعطاف‌پذیری مختص اقوام "جاوه ای" (۳) امکان‌پذیر ساخت. سوهارتو علاوه بر انعطاف‌پذیری دارای شم تاکتیکی و ثبات قدم است و این خصوصیات را به‌قدر کافی در نابودی سلف خود اثبات نمود.»

دلیل سؤال نمایندگان حزب چپ آلمان از دولت در خصوص نقش دولت آلمان در قتل‌عام کمونیست‌های آندونزیا از اطلاعات فوق‌الذکر نشأت می‌گیرد. قابل توجه است که علی‌رغم اطلاعات ذکر شده، اظهارات مسئولین وقت آلمان و اسناد بایگانی، دولت آلمان از پذیرش هرگونه مسئولیتی در وقایع آندونزیا امتناع می‌کند. در پاسخ به سؤال نمایندگان، دولت آلمان گفته است که ارزیابی «وقایع آن دوران» نهایتاً وظیفه دانشمندان و محققان است. بقیه پاسخ دولت به سؤالات حزب چپ نیز بدون توضیحی قانع‌کننده و به همین سبک و سیاق ادامه یافته است. در پاسخ به سؤالات مشخصی چون دادن تسلیحات، پول، اطلاعات امنیتی به ارتش آندونزیا، تاریخ اطلاع دولت آلمان از طرح قتل‌عام کمونیست‌ها، اعتراض یا عدم اعتراض دیپلماتیک به نسل‌کشی در آندونزیا دولت فقط به این جمله اختصاری بسنده کرده:

«...دولت آلمان در این زمینه به امکان رجوع و استعلام از بایگانی فدرال آلمان و بایگانی سیاسی وزارت خارجه اشاره می‌کند.»

با همین طفره رفتن‌ها از جواب دادن به سؤالات و یا جواب‌های بی‌ربط، پاسخ دولت آلمان ادامه می‌یابد. تنها جواب مشخص در این پاسخ در رابطه با گزارشگر «زود دویچه سایتونگ» «رودلف ایزگر رودر» است. این سرهنگ سابق اس اس و فرمانده گردانی بدنام در هنگری، از سال ۱۹۶۰ تحت نام مستعار ا. جی. رودر برای «زود دویچه سایتونگ» و «نوی زوریشه سایتونگ» و بعدها به‌عنوان مشاور دیکتاتور کودتاجی «سوهارتو» کار می‌کرد. اما قرائن نشان می‌داد که این شخص علاوه بر روزنامه‌نگاری با سازمان **BND** نیز همکاری می‌کرده است. بنابراین در سؤال نمایندگان حزب چپ این نکات طرح شده بود:

دولت آلمان در رابطه با همکاری ا. جی. رودر با سازمان **BND** چه اطلاعاتی دارد؟

الف: آیا دولت آلمان تأیید می‌کند که نامبرده با سازمان مزبور همکاری می‌کرد؟ اگر آری از چه زمانی و تا کی؟
ب: آیا دولت آلمان تأیید می‌کند که نامبرده با سازمان مزبور در آندونزیا همکاری می‌کرد؟ اگر آری از چه زمانی و تا کی؟

و پاسخ دولت به این سؤال این بار واضح است:

«دکتر رودلف ایزگر- رودر» از سال ۱۹۴۸ تا ۱۹۶۶ و در خلال این دوران از دسمبر ۱۹۵۹ تا دسمبر ۱۹۶۲ و همچنین از جولای ۱۹۶۴ تا مارچ ۱۹۶۶ برای سازمان «گین» (۴) و بعدها برای سازمان **BND** کار می‌کرد.»

به‌کارگیری «روش جاکارتا» در امریکای لاتین

شیوه برخورد دیکتاتور نظامی جاکارتا با چپ‌ها بزودی تبدیل به الگویی برای مبارزه با «اقدامات براندازانه کمونیسم» در سراسر جهان شد. گزارشگر سابق واشنگتن پست از جنوب شرقی آسیا «وینسنت پوینز» در کار تحقیقی خود تحت عنوان «روش جاکارتا» بخوبی ترسیم کرده است که چگونه ایالات متحده با کمک‌های تدارکاتی، نظامی، سیاسی و امنیتی از قتل‌عام کمونیست‌ها حمایت می‌کرد و علاوه بر آن این روش را در سراسر جهان به خصوص در امریکای لاتین مورد استفاده قرار می‌داد.

به‌عنوان مثال «خوزه لوپز ریگا» مؤسس گروه شبه‌نظامی راست افراطی، جوخه مرگ **Triple A**، پیش از کودتای ۱۹۷۶ ارجنتاین که منجر به شکنجه وحشیانه و قتل ۳۰ هزار چپ ارجنتاینی شد گفته بود:

«ما مثل اندونزی نیاز به یک میلیون کشته نداریم و مشکل را با ده هزار کشته حل می‌کنیم.» دولت المان درست مانند مورد اندونزی هفته‌ها قبل از کودتای ۱۹۷۳ چیلی و کودتای ۱۹۷۶ ارجنتاین مطلع بود. در مورد ارجنتاین، اطلاعات مربوط به طرح کودتا چهار هفته پیش از انجام آن مستقیماً به سفیر وقت المان «بورگ کاستل» ارائه شده بود. وی پس از دریافت این اطلاعات به عضو حکومت نظامی «ماستریا» توصیه می‌کند: «شما به دادگاه نظامی و شرایط فوق‌العاده نیاز دارید تا مردم بفهمند اوضاع از چه قرار است.» در مورد چیلی نیز طبق اسناد سازمان BND المان، این سازمان دو هفته پیش از ۱۱ سپتامبر ۱۹۷۳ از طریق سازمان سیا از طرح کودتا مطلع شده بود. ولی بنابه اطلاعات موجود سازمان BND این اطلاعات را به صدراعظم وقت المان «ویلی برانت» ارائه نداد. صدراعظم المان در خلال کودتای چیلی در سفری رسمی در ایالات متحده به سر می‌برد. جنرال‌ها و افسران دخیل در کودتا عملیاتی را که منجر به مفقودالایر شدن هزاران هوادار «آلنده» شد «طرح جاکارتا» نام نهادند. ماه‌ها پیش از انجام کودتا شعارهایی بر دیوار خانه‌ها در سانتیاگو نوشته می‌شد که به اشکال مختلف به تکرار وقایع جاکارتا اشاره داشت نظیر: «جاکارتا می‌آید» یا «جاکارتا نزدیکتر شده».

«روش جاکارتا» و حمایت مستقیم یا غیرمستقیم دولت المان در این وقایع، فصل تحقیق نشده‌ای در تاریخ دولت فدرال المان است و آنطور که از پاسخ دولت المان به سؤال نمایندگان حزب چپ بر می‌آید حتی در سال ۲۰۲۳ نیز دولت تحت رهبری حزب سوسیال دموکرات هیچ علاقه‌ای به تحقیقات در مورد مشارکت دولت المان در این وقایع را ندارد.

*****

* <https://www.nachdenkseiten.de/?p=95827>

- ۱- سازمان اطلاعات و امنیت خارجی المان - Bundesnachrichtendienst
- ۲- دو فلم معروف «جاشوا آپنهايمر»: عمل کشتن و چهره سکوت
- ۳- قوم جاوه‌ای که بزرگترین قوم در اندونزی از حیث جمعیت است.
- ۴- راینهارد گِلن ابتداء مؤسس گروهی بود که در عرصه اطلاعات و امنیت خارجی المان فعال بودند. بعد از تأسیس BND در سال ۱۹۵۶ راینهارد گِلن مسوول این سازمان شد. (توضیح مترجم)